

ODSTANIE (16) sb n

o jasne; -a- (12), -ã- (2); -a- : -ã- *Mącz* (4:2); e *pochylone*.

sg N odstanié (6); -é (1), -(e) (5). ◊ G odstaniã (4); -ã (3), -(a) (1). ◊ D odstaniu (2). ◊ I odstanim (1). ◊ L odstaniu (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. odstać.

1. *Odejscie, oddalenie się* (1) : *Decessio, Odftanie/ Odftąpienie. Mącz* 44a.

2. *Opuszczenie kogoś; apostasia, defectio Mącz; discessio Vulg* (13) : *Apostasia, Latine, Defectio. Odftanie Mącz* 12d.

Przen: Sprzeniewierzenie się Bogu, odstępstwo od religii lub jej zasad [od kogo, od czego] (4) : *ŝyŝzeli o tobie z powieści/ iż vczyŝz odftania od Moyzeŝzá/ tych Źydow ktorzy ŝã miedzy Pogány WujNT Act 21/21.*

odstanie czyje (1): *BibRadz Eccli 10/12 cf Szereg.*

W przeciwstawieniu: »odstanie ... przystanie« (1): *Gdyż wiárã ľámã/ dobrali w kim ieŝt/ dobre teŝ pewnie [...] owoce z ŝiebie wypuŝci: [...] á to [...] z odftanim od złego/ tãk naboŝeńtwa/ od ludzi wymyŝlonego/ [...] iãko teŝ y od ŝywotã nierządneho/ y plugãwego: á przyŝtaniem ku dobremu CzechEp 57.*

Wyrażenie: »odstanie od Boga, od Pana« (1:1): *Iãkoŝcie tedy mieli prędki vmyŝł ku odftaniu od Bogã wãlŝego [erraretis vos a Deo]/ tãk zãŝię nãwrociwŝy ŝię/ tyle dzieŝięć kroć ŝukãycie go. BibRadz Bar 4/27, Eccli 10/12.*

Szereg: »odstanie a odwrocenie serca« (1): *Poczãtek pychy ieŝt odftanie człowiekã od Pana/ á odwrocenie fercã od ŝtworzycielã ŝwego [hominis recedentis a Domino et recessit cor]. BibRadz Eccli 10/12.*

a. *Porzucenie ŝuŝby u kogoś; renuntiatio Cn [czyje]* (3) : *O odftaniu ŝlugi. UstPraw D [idem] Dv; iż ina przyczynã nie była iego odftãnia/ iedno niepoboŝnoŝ pãńŝka. GórnDworz L3.*

[*Szereg: »odeŝcie albo odstanie«*: *Naprzod Ktoribŷ kolwŷek mlodym miŝtrzem chczial zoŝtacz, powinien v ŷednego miŝtra rok ŷ seŝcz niedziel zupełnie robicz nŷeodftãjãcz od niego, wŷiãwŝŷŷ tho gdziebŷ flussnã przŷczinę miał odeŝczia albo odftania ŝwego MetrKor 129/60.]*

b. *Zbuntowanie się, wypowiedzenie posłuszeństwa; zerwanie sojuszu; defectio Mącz, Calep* (5) : *Ad defectionem trahere, Ku odftaniu wieŝc. Mącz 460d; Calep 296a.*

odstanie od kogo (2): *Defectio, Odftanie/ Odpãdnie Odtrãcenie od kógo/ gdy yãkoby miãŝto albo yãki lud od poŝlŝeńtwa ŝwego pãnã odpãdnie. Mącz 115b. Cf odstanie od kogo do kogo.*

odstanie od kogo do kogo (1): *tych ktorzy byli przyczynã woyny y zdrãdy/ albo odftãnia y przekinienia od Iãgełã do Andrzeiã/ mieczem nã gãrdle y nã mãiętnoŝciãch ŝkarãli StryjKron 477.*

odstanie czyje (1): *De Praenestinatorum defectione, et anno primum fama exorta est, O odftaniu preneŝtinatorum tego roku dopiéro ŝlãwã powŝtãłã. Mącz 269a.*

3. *Zaniechanie, przestanie [od czego]* (1) : *Resipiscentia, Polepŝzenie/ vpãmiętanie/ odftanie od złoŝcy. Mącz 368b. [Cf teŝ 2. Przen W przeciwstawieniu.]*

4. *Oddzielenie się, odłãczenie się [czego]* (1) : *Ieŝcze maŝz lekarŝtwo niepoŝpolite dla odftãnia j ŝnadnego wyŝczia tego to łoŝŝka FalZioł V 26.*

Cf **ODSTAĆ**

LWil